

YP 20 vuotta

TUUKKA TAMMI

Yhteiskuntapolitiikka-lehti täyttää tänä vuonna 20 vuotta. YP syntyi vuonna 1998, kun Alkosta Stakesiin muuttaneen *Alkoholipolitiikka*-lehden (AP) sisältöaluetta laennettiin kertaheitolla rutkasti. Kun Stakes ja Kansanterveyslaitos fuusioituivat vuonna 2009, julkaisijaksi tuli uusi laitos Terveiden ja hyvinvoinnin laitos (THL). Viime vuonna julkaisijapohja jälleen monipuolistui, kun mukaan THL:n rinnalle tulivat Eläketurvakeskus, Kelan tutkimus ja Tampereen yliopiston yhteiskuntatieteiden tiedekunta.

YP on tutkijoiden ja asiantuntijoiden yhteinen ja avoin foorumi. Kun YP täytti 10 vuotta vuonna 2008, silloinen päätoimittaja Matti Virtanen kirjoitti: ”YP:stä päätettiin alusta pitäen tehdä hyvinvointitutkimuksen avoin foorumi, jonka kirjoittajiksi haluttiin hankkia ihmisiä paitsi Stakesista myös lavasti muista tutkimuslaitoksista ja yliopistoista – ja näin on myös tapahtunut.”

Ja näin on myös jatkunut.

Katsoin viime vuodelta, missä organisaatioissa viime vuoden kirjoittajat työskentelivät tai tekivät opinnäytteitään. Kun mukaan laskuihin otetaan vain pitkät tekstit (artikkelit, analyysit, avaukset) ja vain niiden ensimmäisenä mainitut nimet, niin kirjoittajien taustatahojen TOP 5 oli seuraava: 1. Tampereen yliopisto (13 kirjoitusta), 2. Helsingin yliopisto (12), 3. THL (9), 4. Turun yliopisto (7) ja 5. Jyväskylän yliopisto (4). Näiden lisäksi ykköskirjoittajia oli muun muassa Kelasta, Oulun ja Itä-Suomen yliopistoista, Kilpailu- ja kuluttajavirastosta, Nuorisotutkimusverkostosta, parista eri ministeriöstä, Sitrasta, Alkoholitutkimussäätiöstä ja Opetushallituksesta.

YP:n kirjoittajakunta on siis institutionaalisesti varsin laava. Vähintään yhtä monipuolisesta taustasta tulee lehden uutterra refereejoukko. Viime vuonna YP:ssä tehtiin julkaisu- tai hylkäyspäätös noin 50 artikkeliosastoon tarjotusta käsikirjoituksesta. Käsikirjoituksia arvioi yli 80 eri refereetä. Noin puolet käsikirjoituksista hyväksyttiin lopulta julkaistavaksi, ja vastaavasti toinen puoli hylättiin. Anonyymina arvioitsijana toimiminen on tarkkuutta ja aikaa vaativaa tutkimuksen laatutyötä, josta on kuitenkin mahdotonta antaa kiitosta asianomaiset julkisesti nimeten.

Niinpä nimeltä tiedettyjen kirjoittajien lisäksi kaikille teille akateemisen talkootyön nimettömille sankareille, yleisesti ja yhtäläisesti: Kiitos!